

اثربخشی رویکرد روانشناسی مثبت نگر در کاهش افکار خودکشی نوجوانان

پسر

رقیه کیانی استیاری (استادیار و هیات علمی گروه روانشناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهر)
پیمان احمدی سابق (کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، مدرس گروه روانشناسی دانشگاه غیر انتفاعی میزان تبریز)

چکیده

هدف: بررسی اثربخشی رویکرد روانشناسی مثبت نگر در کاهش دادن افکار خودکشی نوجوانان پسر هدف این پژوهش می باشد. روش: در این پژوهش نیمه آزمایشی از نوع پیش آزمون و پس آزمون با گروه کنترل و یک دوره پیگیری که در سال ۱۳۹۶-۹۷ انجام گرفت، تعداد ۳۰ نفر به شیوه نمونه آماری در دسترس انتخاب شدند و سپس بصورت تصادفی ۱۵ نفر در گروه آزمایشی و همچنین تعداد ۱۵ نفر در گروه کنترل جای گرفتند. ارزیابی‌ها توسط پرسشنامه بک و مصاحبه بالینی بر اساس کتاب راهنمای تشخیصی و آماری اختلالهای روانی ویرایش پنجم، در مرحله خط پایه مداخلات انجام گرفت و سپس دو ماه بعد از مداخله ارزیابی بصورت پیگیری نیز انجام شد. مداخله به صورت گروهی و در ۱۰ جلسه ۴۵ دقیقه ای صورت گرفت. یافته ها: یافته های پژوهش حاضر نشان داد که رویکرد درمانی مثبت نگر پس از پایان مداخله باعث کاهش افکار خودکشی نوجوانان پسر در گروه آزمایشی نسبت به گروه کنترل شد و لذا در پیگیری دو ماهه نیز تاثیر درمانی این رویکرد همچنان باقی ماند.

واژه های کلیدی: روانشناسی مثبت، خودکشی، پیشگیری، افکار خودکشی، نوجوانان.